

ΜΙΡΑΝΤΑ ΞΑΦΑ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

«Πώς να υπάρξουν επενδύσεις σε αυτό το περιβάλλον;»

«ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΕΝΑ ΟΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΣ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ»

ΣΤΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΡΑΗ

Από την αρχή της κρίσης ο φορολογικός νόμος έχει αλλάξει δέκα φορές, ενώ ο νόμος για τα αυθαίρετα έντεκα! Πώς να υπάρξουν επενδύσεις και ανάπτυξη σε αυτό το περιβάλλον; αναρωτιέται η Μιράντα Ξαφά, σύμβουλος επενδύσεων της εταιρείας E.F. Consulting και μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της Δράσης. Στη συνέντευξή της στα «Επίκαιρα» δεν αποκλείει ένα νέο «κούρεμα» του χρέους και τονίζει: «Χρειαζόμαστε ένα όραμα για το πώς θέλουμε να είναι η Ελλάδα μετά το Μνημόνιο».

Παράλληλα, ασκεί κριτική στην πολιτική που έχει ακολουθηθεί μέχρι τώρα. «Όταν η κομμουνιστική Κούβα απολύει υπεράριθμους δημοσίους υπαλλήλους, εμείς μιλάμε για μετατάξεις, τονίζει και προειδοποιεί ότι «αν δεν υπάρξει εθνική συνεννόηση χωρίς ιδεολογικές προκαταλήψεις, το πρόγραμμα σταθερότητας δεν θα πετύχει».

Κυρία Ξαφά, οι δόσεις των 52,5 δις ευρώ θα μας σώσουν;

Μόνο οι δικές μας προσπάθειες μπορούν να μας σώσουν. Τα χρήματα των Ευρωπαίων εταίρων μας απλώς μας συντηρούν έως ότου η κατανάλωση να συγκλίνει με την παραγωγή. Αυτή η «ομαλή προσέγγιση» θα επιτευχθεί με τη μείωση των εισοδημάτων, για να μειωθεί η κατανάλωση, και με την άρση των αντικινήτρων στις επενδύσεις, για να αυξηθεί η παραγωγή και να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας.

Σύμφωνα με την έκθεση της Επιτροπής, τέθηκαν νέα προαπαιτούμενα για την εκταμίευση των υπολοίπων 18 δις. Αρχίζει πάβι το μαρτύριο της δόσης;

Οι πιστωτές μας έχουν την εύλογη επιθυμία να πάρουν πίσω τα δανεικά, επομένως δεν πρόκειται να μας δώσουν χρήματα άνευ όρων. Εμείς, από την πλευρά μας, δεν πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα μέτρα προσαρμογής σαν «μαρτύριο», αλλά σαν το ελάχιστο που χρωστάμε στις επόμενες γενεές των Ελλήνων

για να ελαφρύνουμε το δυσβάσταχτο χρέος που τους φορτώσαμε στα τριάντα χρόνια της Μεταπολίτευσης.

Είναι οριστική η λύση που δόθηκε για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους ή θα μπει στο τραπέζι νέο «κούρεμα» μετά τις γερμανικές εκλογές, γιατί δεν βγαίνει αβιθιώς ο λογαριασμός;

Οι Ευρωπαίοι εταίροι μας δεν έχουν αποκλείσει περαιτέρω ελάφρυνση στο χρέος μας, αν συνεχίσουμε τις προσπάθειες προσαρμογής. Όμως όσο πιο γρήγορα καταφέρουμε να μπούμε σε αναπτυξιακή τροχιά, τόσο λιγότερο θα χρειαστεί να ζητήσουμε και άλλες ελαφρύνσεις.

Η ανάπτυξη είναι εθνική προτεραιότητα. Ανάπτυξη, όμως, πώς και από ποιους μπορεί να γίνει;

Μέχρι το ξέσπασμα της κρίσης η βελτίωση του βιοτικού μας επιπέδου προερχόταν από δανεικά. Το κράτος δανειζόταν και μοίραζε μισθούς, συντάξεις, επιδόματα κ.λπ., που μετατρέπονταν σε κατανάλωση την οποία βαφτίσαμε «ανάπτυξη». Όμως η βιώσιμη ανάπτυξη μπορεί να βασιστεί αποκλειστικά και μόνο στη δημιουργία πλούτου. Η κρίση είναι ευκαιρία για να αρχίσουμε να παράγουμε πλούτο, κι αυτό θα μπορούσε να γίνει μόνο με τη δραστική συρρίκνωση του κράτους και των παρεμβάσεών του στην οικονομία. Όπως είπε ο Στέφανος Μάνος πρόσφατα, «το κράτος είναι ο χαλκός που μας κρατάει στον πάτο του πηγαδιού». Το Μνημόνιο μας προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία να προχωρήσουμε στην αναδόμηση της οικονομίας και του κράτους με την οικονομική και τεχνική υποστήριξη των εταίρων μας και του ΔΝΤ. Πρέπει η Δημόσια Διοίκηση να μπει στην υπηρεσία των πολιτών και όχι των συντεχνιών και των συνδικαλιστών που μάχονται για καθαρά ιδιοτελείς λόγους στο όνομα του δημοσίου συμφέροντος. Πρέπει οι αγορές να απελευθερωθούν και η γραφειοκρατία να απαλειφθεί προκειμένου

να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας. Η περιβόητη ανάπτυξη μπορεί να έρθει μόνο αν η Ελλάδα γίνει ελκυστική για επενδύσεις και για δημιουργία θέσεων εργασίας. Χρειαζόμαστε ένα όραμα για το πώς θέλουμε να είναι η Ελλάδα μετά το Μνημόνιο. Από την αρχή της κρίσης ο φορολογικός νόμος έχει αλλάξει δέκα φορές, ενώ ο νόμος για τα αυθαίρετα έντεκα! Πώς να υπάρξουν επενδύσεις και ανάπτυξη σε αυτό το περιβάλλον;

Οι αποκρατικοποιήσεις μπορούν να φέρουν ανάπτυξη;

Οι αποκρατικοποιήσεις πυροδοτούν την ανάπτυξη. Οι μεγαλύτερες ξένες επενδύσεις στην Ελλάδα συνδέονται με αποκρατικοποιήσεις και εκχώρηση δικαιωμάτων εκμετάλλευσης σε ιδιώτες, π.χ. η χορήγηση αδειών κινητής τηλεφωνίας, η σύμβαση κατασκευής και παραχώρησης του αεροδρομίου των Σπάτων με τη Hochtief, η πώληση μεριδίου του ΟΤΕ στην Deutsche Telekom και η εκχώρηση τμήματος του λιμένος Πειραιώς στην Cosco. Η αντιμετώπιση των αποκρατικοποιήσεων και της αξιοποίησης της δημόσιας γης σαν κάτι βλαβερό που επέβαλε η τρόικα είναι εντελώς λανθασμένη. Οι Έλληνες πολίτες έχουν μόνο να κερδίσουν αν ΔΕΚΟ, δημόσια γη, αεροδρόμια, λιμάνια κ.λπ. περάσουν στον ιδιωτικό τομέα είτε με πώληση είτε με συμβάσεις παραχώρησης. Οι ΔΕΚΟ, τις οποίες λυμαίνεται το κομματικό - συνδικαλιστικό κατεστημένο, θα εξυγιανθούν ή θα κλείσουν, βάζοντας τέρμα στην κακοδιαχείριση. Τα «φιλέτα» δημόσιας γης που μένουν ανεκμετάλλευτα προς ικανοποίηση κάποιων τοπικών παραγόντων, αν πωληθούν ή εκχωρηθούν σε ιδιώτες για τουριστική εκμετάλλευση, θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και ανάπτυξη. Λιμάνια, αεροδρόμια και μαρίνες θα αναβαθμιστούν και θα γίνουν πόλοι έλξης επενδύσεων και τουριστών. Δεν είναι τυχαίο ότι το μόνο ιδιωτικό αεροδρόμιο της χώρας, το «Ελευθέριος Βενιζέλος», είναι και το μόνο κερδοφόρο.

Ένα σχόλιο για το νέο φορολογικό...

Ο στόχος είναι, δυστυχώς, εισπρακτικός. Αυξάνει τη φορολογία των επιχειρήσεων, τη στιγμή που οι γειτονικές μας χώρες έχουν πολύ χαμηλότερους συντελεστές. Περιλαμβάνει, όμως, και σωστά μέτρα, όπως η φορολογία της υπεραξίας στα ακίνητα – αρκεί, βέβαια, να υποκαταστήσει άλλους φόρους στην ακίνητη περιουσία, αντί να αποτελέσει πρόσθετη φορολογία.

Γιάννης Στουρνάρας. Κάνει καλά τη δουλειά του;

Ο κ. Στουρνάρας είναι εξαιρετικός τεchnοκράτης, με πλήρη αντίληψη του τι χρειάζεται να γίνει. Τον χαρακτηρίζει η πολλή δουλειά και τα λίγα λόγια – ακριβώς αυτό που χρειαζόμαστε.

Πότε βλέπετε φως στο βάθος του τούνελ; Εντός του 2013 ή αργότερα;

Όλα εξαρτώνται από την εφαρμογή του προγράμματος σταθεροποίησης και από την αναδιάρθρωση της οικονομίας προς την κατεύθυνση της εξωστρέφειας και της ανταγωνιστικότητας. Αν η συρρίκνωση του κράτους και των παρεμβάσεων του στην οικονομία είχαν γίνει νωρίτερα, η ανεργία δεν θα είχε φτάσει στο 26%.

Ποιο θεωρείτε το μεγαλύτερο εμπόδιο στις μεταρρυθμίσεις;

Την αδικαιολόγητη ανοχή της Πολιτείας απέναντι στις συντεχνίες, στους επαγγελματίες συνδικαλιστές, στους αιώνιους φοιτητές κ.λπ. Πληρώνουμε σήμερα την ανοχή της Πολιτείας στην ασυδοσία σε όλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης. Η κρίση ανέδειξε την παθογένεια του πολιτικού συστήματος, της κρατικής μηχανής και του κρατικοδίαιτου συνδικαλισμού που έχει διώξει μεγάλες εταιρείες από την Ελλάδα και έχει αφήσει χιλιάδες εργαζόμενους άνεργους. Η εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων που προβλέπονται στο Μνημόνιο έχει προκαλέσει μια σειρά συγκρούσεων «προστασίας των κεκτημένων». Ομάδες συμφερόντων –φορτηγατζήδες, φαρμακοποιοί, δικηγόροι, ναυτεργάτες, συνδικάτα του ευρύτερου δημόσιου τομέα– αντιδρούν στην αφαίρεση προσόδων που έχουν εξασφαλίσει σε βάρος του εθνικού συμφέροντος. Το πολιτικό σύστημα δεν μοιάζει ικανό να αρθρώσει ένα ρηξικέλευθο πολιτικό λόγο, που να εναντιώνεται σε αυτά τα ιδιοτελή συμφέροντα. Όταν η κομμουνιστική Κούβα απολύει υπεράριθμους δημοσίους υπαλλήλους, εμείς μιλάμε για μετατάξεις. Κι όταν ο δήμαρχος Τιράνων κατεδαφίζει 2.000 αυθαίρετα, εμείς προτείνουμε «τακτοποίηση» της πολεοδομικής παρανομίας. Η Αριστερά

«Η κρίση είναι ευκαιρία για να αρχίσουμε να παράγουμε πλούτο, κι αυτό θα μπορούσε να γίνει μόνο με τη δραστική συρρίκνωση του κράτους και των παρεμβάσεων του στην οικονομία».

δεν μπορεί να ξεκολλήσει από τη στεία πολιτική του πεζοδρομίου και να τεκμηριώσει το λόγο της, ενώ μια μερίδα της Δεξιάς επιδίδεται στο λαϊκισμό. Αν δεν υπάρξει εθνική συνεννόηση χωρίς ιδεολογικές προκαταλήψεις, το πρόγραμμα σταθερότητας δεν θα πετύχει. Κάποια στιγμή θα επέλθει η «κόπωση προσαρμογής» – η αντίδραση στην πολιτική λιτότητας και στην υπέρμετρη φορολογία που επιβαρύνει τον ιδιωτικό τομέα και την οικονομία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ βλέπει ότι η ανάπτυξη δεν μπορεί να συμβαδίσει με τη φτώχεια και προτείνει μισοθλογικές αυξήσεις για τη στήριξη της ζήτησης...

Την ώρα που πολλές χώρες της ΕΕ παίρνουν σκληρά μέτρα λιτότητας, υπάρχει διχονομία αν σε περίοδο κρίσης έχει προτεραιότητα η δημοσιονομική εξυγίανση ή η ανάπτυξη. Για την Ελλάδα αυτό είναι ψευδοδιλήμμα. Δεν υπάρχει χώρα στην ΕΕ, ακόμα και μεταξύ των πρώην κομμουνιστικών χωρών, με τόσες προβληματικές δημόσιες επιχειρήσεις, τόσο χαώδεις συνταξιοδοτικό, τόσο παράλυτη Δημόσια

Διοίκηση, τόσο ανύπαρκτη παραγωγική βάση. Κάθε χρόνο η χώρα κατατάσσεται όλο και χαμηλότερα στους δείκτες ανταγωνιστικότητας και διαφάνειας, πίσω από πολλές αφρικανικές χώρες. Η σημερινή κυβέρνηση ευτυχώς αντιλαμβάνεται ότι για την Ελλάδα δεν υπάρχει άλλος δρόμος απ' αυτόν που χαράσσει το Μνημόνιο. Υγιής ανάπτυξη δεν μπορεί να υπάρξει, αν δεν εκλείψουν τα προνόμια και τα κεκτημένα που εμποδίζουν τον ανταγωνισμό και περιχαράκωνουν τις αγκυλώσεις. Η ώρα της οικονομικής κρίσης φέρνει τις κοινωνίες αντιμέτωπες με τα προβλήματα και τις αδυναμίες τους. Η χώρα μας ήταν μια «κοινωνία των βολεμένων», με γενικευμένη προσοδοθηρία, όπου το κράτος μοίραζε διορισμούς, άδειες, προμήθειες, συντάξεις, επιδοτήσεις και επιδόματα σε «ημετέρους», ενώ οι υπόλοιποι έμεναν εκτός παιχνιδιού. Στα μάτια των τελευταίων συχνά ενοχοποιούνται οι μηχανισμοί της αγοράς για την κοινωνική αδικία, ενώ στην πραγματικότητα ευθύνεται το κομματικό κράτος που επιβαρύνει την επιχειρηματικότητα αντί να την ενισχύει. ■